

**Bryssel den 21 september 2026
(OR. en)**

13448/26

**ETS 10
MI 913
COMPET 1100
EDUC 382
DELECT 153**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	15 september 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2026) 6196 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE DIREKTIV (EU) .../... av den 15.9.2026 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG genom inrättande av en gemensam utbildningsram för fysioterapeuter

För delegationerna bifogas dokument – C(2026) 6196 final.

Bilaga: C(2026) 6196 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.9.2026
C(2026) 6196 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE DIREKTIV (EU) .../...

av den 15.9.2026

**om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG genom
inrättande av en gemensam utbildningsram för fysioterapeuter**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Efter de ändringar som infördes genom direktiv 2013/55/EU¹ infördes kapitel IIIa om automatiskt erkännande på grundval av gemensamma utbildningsprinciper i avdelning III i direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer².

Genom artikel 49a i direktiv 2005/36/EG ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa gemensamma utbildningsramar. Gemensamma utbildningsramar är gemensamma uppsättningar av minimikrav för kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs ett minsta antal medlemsstater för att utöva ett specifikt yrke. Syftet med att införa gemensamma utbildningsramar är att underlätta den fria rörligheten för yrkesutövare utan att fullt ut harmonisera utbildningarna eller regelverken. Gemensamma utbildningsramar gör det lättare att jämföra yrkesrelaterade kunskaper, färdigheter och kompetenser. De bidrar till att säkerställa säkerheten för personer som tar emot tjänster och till kvaliteten hos yrkesmässiga tjänster i hela EU, samtidigt som mångfalden av nationella utbildningssystem och regelverk respekteras fullt ut.

Att utvidga möjligheterna till automatiskt erkännande genom gemensamma utbildningsramar stämmer överens med målen för det kommande paketet för rättvis arbetskraftsrörlighet, som syftar till att underlätta rättvis och effektiv arbetskraftsrörlighet i hela unionen. Därför kommer kommissionen att utarbeta fler gemensamma utbildningsramar i enlighet med direktiv 2005/36/EG när det finns tillräckligt intresse från berörda parter och de villkor som anges i direktivet är uppfyllda. Syftet är att följa upp den första gemensamma utbildningsramen, som inrättas genom denna akt, med fler utbildningsramar under de kommande åren, baserat på en pågående övergripande studie för att identifiera yrken som lämpar sig för gemensamma utbildningsramar och på ett förenklat arbetsprogram för den berörda expertgruppen.

Enligt artikel 49a.2 i direktiv 2005/36/EG ska en gemensam utbildningsram ”uppfylla följande villkor:

- (a) Den gör det möjligt för fler yrkesutövare att förflytta sig till andra medlemsstater.
- (b) Yrket som omfattas av den gemensamma utbildningsramen är reglerat, eller utbildningen som leder till yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- (c) Den gemensamma uppsättningen av kunskaper, färdigheter och kompetenser utgör en kombination av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs i utbildningssystem som är tillämpliga i minst en tredjedel av medlemsstaterna; det ska inte ha någon betydelse om dessa kunskaper, färdigheter och kompetenser har förvärvats inom ramen för en allmän utbildning vid ett universitet eller en högskola eller som en del av en yrkesutbildning.
- (d) Den gemensamma utbildningsramen ska baseras på de nivåer i den europeiska referensramen för kvalifikationer som definieras i bilaga II till Europaparlamentets

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (EUT L 354, 28.12.2013, s. 132).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande³.

- (e) Det berörda yrket täcks inte av en annan gemensam utbildningsram och erkänns inte heller automatiskt enligt avdelning III kapitel III.
- (f) Den gemensamma utbildningsramen har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.
- (g) Den gemensamma utbildningsramen tillåter medborgare från samtliga medlemsstater att förvärva yrkeskvalifikationer enligt ramen utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.”

Syftet med detta direktiv är att inrätta en gemensam utbildningsram för yrket fysioterapeut genom att förteckna de krav som utgör den gemensamma uppsättning minimikrav för kunskaper, färdigheter och kompetenser som behövs för att utöva yrket.

Inrättandet av den gemensamma utbildningsramen medför inga krav på att medlemsstaterna ändrar utbildningsprogram som de redan har infört. Den gemensamma utbildningsramen bygger i stället på befintliga gemensamma drag i olika länder när det gäller utbildningsprogram och kompetenser för fysioterapeuter. Den gemensamma utbildningsramen påverkar inte medlemsstaternas behörighet att behålla eller införa högre nationella utbildnings- och yrkeskrav, i enlighet med unionsrätten.

I enlighet med artikel 49a.6 får de nationella kvalifikationer som omfattas av den gemensamma utbildningsramen inkluderas i en genomförandeakt på grundval av anmälningar som har mottagits inom sex månader från detta direktivs ikraftträdande.

Medlemsstaterna är i allmänhet skyldiga att bevilja automatiskt erkännande av kvalifikationer som uppfyller de normer som fastställs i den gemensamma utbildningsramen, så att innehavarna av dessa kvalifikationer ges samma tillträde till yrket som innehavarna av yrkeskvalifikationer som har förvärvats i en viss medlemsstat. I enlighet med artikel 49a.5 i direktiv 2005/36/EG får dock en medlemsstat undantas från både skyldigheten att införa den gemensamma utbildningsramen och skyldigheten att bevilja automatiskt erkännande om den kan visa att a) den inte erbjuder sådan utbildning på sitt territorium, b) den gemensamma utbildningsramen skulle ha negativa konsekvenser för det nationella utbildningssystemet, c) väsentliga utbildningsskillnader utgör en allvarlig risk för folkhälsan eller säkerheten.

Kvalifikationer som har utfärdats i en medlemsstat och som ger tillträde till fysioterapeutyrket men som inte omfattas av den gemensamma utbildningsramen kommer även i fortsättningen att bedömas av de mottagande medlemsstaterna enligt reglerna i den generella ordningen i direktiv 2005/36/EG.

Om utbildningen av fysioterapeuter regleras på nationell nivå och den nationella lagstiftningen uppfyller kraven för att delta i den gemensamma utbildningsramen, kommer alla utbildningsinstitutioner i de medlemsstater som tillhandahåller sådan utbildning att kunna delta i den gemensamma utbildningsramen utan ytterligare bedömningar av de enskilda utbildningsprogrammen. Om utbildningen av fysioterapeuter inte regleras på nationell nivå, eller om den nationella lagstiftningen inte uppfyller kraven i den gemensamma utbildningsramen, får en utbildningsinstitution delta i den gemensamma utbildningsramen om

³ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande, EUT C 111, 6.5.2008, s. 1, upphävd genom rådets rekommendation av den 22 maj 2017 om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande, EUT C 189, 15.6.2017, s. 15.

den erbjuder utbildning som uppfyller de krav som fastställs i den gemensamma utbildningsramen.

Om det i en medlemsstat inte finns några fysioterapeutkvalifikationer som uppfyller kraven för deltagande i den gemensamma utbildningsramen kommer det endast att vara möjligt att delta om utbildningen uppdateras för att uppfylla kraven i den gemensamma utbildningsramen. Endast utbildning som uppfyller de krav som förtecknas i detta delegerade direktiv kommer att omfattas av den gemensamma utbildningsramen.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Under 2022 och 2023 diskuterade kommissionen frågan om gemensamma utbildningsramar med den relevanta expertgruppen, samordningsgruppen för erkännande av yrkeskvalifikationer. Efter att fysioterapiyrket⁴ hade identifierats som ett yrke av intresse för att inrätta en gemensam utbildningsram genomfördes en undersökning för att kartlägga utbildningskraven för fysioterapeutyrket i medlemsstaterna. Resultatet av undersökningen låg till grund för beslutet att låta en undergrupp för gemensamma utbildningsramar⁵, som inrättades vid samordningsgruppens möte i mars 2024⁶, fortsätta att undersöka möjligheten att inrätta en gemensam utbildningsram för detta yrke.

Därefter samlades mer detaljerade synpunkter in från olika berörda parter (behöriga myndigheter, yrkesorganisationer, utbildningsinstitutioner, experter på fysioterapi samt medlemmar och observatörer i undergruppen för gemensamma utbildningsramar) för att kartlägga de nationella kraven rörande reglering och utbildning av fysioterapeuter.

Kommissionen analyserade de insamlade uppgifterna och gjorde en omfattande jämförande bedömning för att identifiera gemensamma drag och skillnader mellan EU-/EES-länderna när det gäller regelverket och utbildningen för fysioterapeutyrket. Den 27 november 2024 lade kommissionen fram den preliminära kartläggningen av regleringen och utbildningen av fysioterapeuter för undergruppen för gemensamma utbildningsramar på grundval av synpunkter från berörda parter.

Eftersom möjligheten att inrätta en gemensam utbildningsram är nära kopplad till de krav som anges i artikel 49a i direktiv 2005/36/EG låg fokus på att analysera och jämföra de uppgifter som rör dessa krav, nämligen i) antalet medlemsstater där fysioterapeutyrket är reglerat, ii) vilken nivå i den europeiska referensramen för kvalifikationer som grundutbildningen till fysioterapeut baseras på i de flesta medlemsstater och iii) vilka kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs för fysioterapeuter i utbildningssystemen i majoriteten av medlemsstaterna. Uppgiftsanalysen syftade också till att öka förståelsen för fysioterapeutyrket i EU-/EES-länderna.

⁴ Enligt den europeiska koden för färdigheter, kvalifikationer och yrken ([Esco](#)) 2264.2 är fysioterapeuter självständiga hälsovårdsspecialister som ansvarar för utveckling, bibehållande eller återställande av motoriska funktioner och rörelseförmåga under hela livet med hjälp av evidensbaserad praxis. De lindrar smärta och behandlar eller förebygger fysiska tillstånd med anknytning till skada, sjukdom eller annan funktionsnedsättning. De ger patienter och deras vårdare möjligheten att hantera tillståndet utanför kliniska sammanhang. De arbetar inom sitt verksamhetsområde och i enlighet med sina yrkesetiska regler.

⁵ Möjligheten att delta i undergruppens arbete var öppen för medlemmarna i samordningsgruppen från alla medlemsstater och observatörerna från de tre EU-/EES-länderna samt för experter på fysioterapi som varje deltagande land kunde utse.

⁶ Kommissionens beslut om inrättande av samordningsgruppen, undergruppen och protokollen från samordnarnas och undergruppens möten finns i [registret över kommissionens expertgrupper och andra liknande organ](#).

I juni 2025 lades projektrapporten *Feasibility of Establishing a Common Training Framework for the Profession of Physiotherapist – Mapping the regulation, education and training of the physiotherapist profession in EU/EEA countries*⁷ (inte översatt till svenska) fram för samordningsgruppen och undergruppen för gemensamma utbildningsramar. Samordningsgruppen och undergruppen uppmanades att lämna skriftliga synpunkter på rapporten senast den 1 oktober 2025. På grundval av kartläggningen konstaterades i rapporten att det var möjligt att inrätta en gemensam utbildningsram för fysioterapeutyrket i enlighet med artikel 49a i direktiv 2005/36/EG.

På grundval av de inkomna synpunkterna på rapporten sammanställde kommissionen de viktigaste punkter som tagits upp, informerade samordningsgruppen i oktober 2025 och gjorde i november ytterligare en enkät bland undergruppens medlemmar för att få reda på deras preferenser när det gäller den föreslagna inriktningen och innehållet i den gemensamma utbildningsramen. Baserat på resultaten informerade kommissionen därefter samordningsgruppen och samrådde med undergruppen i december. Undergruppens medlemmar uppmanades också att inkomma med ytterligare skriftliga synpunkter fram till mitten av januari 2026.

Utkastet till delegerad akt skickades till undergruppen och den övergripande expertgruppen den 13 februari 2026 för skriftliga synpunkter senast den 27 februari. Arbetsgruppen rådfrågades därefter om utkastet vid mötet den 5 mars 2026. Därefter skickades det uppdaterade utkastet till både undergruppen och gruppen för eventuella ytterligare skriftliga synpunkter mellan den 5 och 10 mars och var föremål för ett samråd vid gruppens möte den 12 mars 2026.

I denna delegerade akt införlivas vissa ändringar som föreslagits av medlemsstaterna under samrådet, vilket bekräftades av kommissionen vid mötena den 5 och 12 mars. Ändringarna omfattar bland annat förtydliganden av den gemensamma utbildningsramens omfattning och effekter, ändringar av de faktorer som används för att fastställa nivån på den gemensamma utbildningsramen (strykning av minsta antal utbildningsår, tillägg av minsta antal ECTS-poäng), beskrivning av yrkesmässig självständighet, justeringar av förteckningen över ämnen och justeringar av kunskaper, färdigheter och kompetenser, specifikation av kraven på klinisk utbildning.

Utkastet till delegerad akt var föremål för en inbjudan att lämna synpunkter mellan den 24 februari och den 24 mars 2026. De synpunkter som mottogs genom inbjudan att lämna synpunkter har beaktats och motiverade inga ytterligare ändringar av utkastet utöver de som infördes efter samrådet med expertgruppen och undergruppen.

Allmänheten kunde också lämna synpunkter på utkastet till delegerad akt mellan den 26 maj och den 23 juni 2026. Den enda väsentliga punkt som framkom av synpunkterna från flera medlemsstater gällde behovet av en högre lägsta kvalifikationströskel, särskilt 240 ECTS-poäng, vilket införlivades i förslaget.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Befogenheten att anta det här direktivet föreskrivs i artiklarna 49a.4 och 57c i direktiv 2005/36/EG.

I artikel 1 i direktivet anges dess syfte och i artikel 2 avgränsas dess personliga tillämpningsområde.

⁷ Rapporten uppdaterades därefter efter samråd med medlemsstaterna och offentliggjordes i mars 2026: [Feasibility of establishing a common training framework for the profession of physiotherapist](#), EU:s publikationsbyrå (inte översatt till svenska).

I artikel 3 förklaras effekterna av automatiskt erkännande som beviljas enligt detta direktiv.

I artikel 4 fastställs nivån på den gemensamma utbildningsramen, och i artikel 5 fastställs dess minsta utbildningsinnehåll.

I artikel 6 föreskrivs möjligheten att se över den gemensamma utbildningsramen.

I artikel 7 fastställs fristen för införlivande och medlemsstaternas skyldighet att underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits.

I artikel 8 anges dagen för detta direktivs ikraftträdande, och i artikel 9 anges direktivets adressater.

KOMMISSIONENS DELEGERADE DIREKTIV (EU) .../...

av den 15.9.2026

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG genom inrättande av en gemensam utbildningsram för fysioterapeuter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁸, särskilt artikel 49a.4, och

av följande skäl:

- (1) Fysioterapeuter som är behöriga i en medlemsstat får för närvarande sina kvalifikationer erkända när det gäller gränsöverskridande tillträde till samma reglerade yrke i en annan medlemsstat på de villkor som fastställs i artiklarna 10–14 i direktiv 2005/36/EG (den generella ordningen för erkännande).
- (2) Genom att det inrättas en gemensam utbildningsram för fysioterapeuter kommer det att införas ett automatiskt gränsöverskridande erkännande av bevis på kvalifikationer för fysioterapeutyrket som uppfyller minimikraven i den gemensamma utbildningsramen och som har anmälts till kommissionen och övriga medlemsstater. Dessa kvalifikationer får sedan förtecknas i den genomförandeakt som kommissionen får anta i enlighet med artikel 49a.6 i direktiv 2005/36/EG.
- (3) För fysioterapeuter vars kvalifikationer inte uppfyller kraven i den gemensamma utbildningsramen, eller fysioterapeuter vars kvalifikationer lämnas in för erkännande till en medlemsstat som är undantagen från den gemensamma utbildningsramen på grundval av artikel 49a.5 i direktiv 2005/36/EG, ska den generella ordningen för erkännande av kvalifikationer enligt direktiv 2005/36/EG tillämpas.
- (4) Fysioterapeutyrket, eller den utbildning som leder fram till kvalifikationen som fysioterapeut, regleras för närvarande i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- (5) Grundutbildningen till fysioterapeut baseras i de flesta medlemsstater på samma nivå i den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF)⁹. Därför kan en gemensam utbildningsram för fysioterapeuter baseras på en EQF-nivå.
- (6) I de utbildningssystem som är tillämpliga i minst en tredjedel av medlemsstaterna finns en gemensam uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser som fysioterapeuter ska förvärva inom ramen för en allmän utbildning vid ett universitet eller en högskola. Denna gemensamma uppsättning kunskaper, färdigheter och

⁸ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj>.

⁹ Rådets rekommendation av den 22 maj 2017 om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande och om upphävande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 189, 15.6.2017, s. 15).

kompetenser bör återspeglas i den förteckning över krav som utgör den gemensamma utbildningsramen.

- (7) Yrket fysioterapeut täcks inte av någon annan gemensam utbildningsram och erkänns inte heller automatiskt enligt avdelning III kapitel III i direktiv 2005/36/EG.
- (8) Den gemensamma utbildningsramen för fysioterapeuter har utarbetats efter ett öppet och korrekt förfarande som har inbegripit samråd med relevanta intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.
- (9) I enlighet med artikel 49a.2 g i direktiv 2005/36/EG tillåter den gemensamma utbildningsramen medborgare från samtliga medlemsstater att förvärva yrkeskvalifikationer enligt den ramen utan att först behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.
- (10) Den gemensamma utbildningsramen för fysioterapeuter bör därför antas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

1. I detta direktiv fastställs regler som innebär att en medlemsstat som kräver särskilda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller rätt att utöva fysioterapeutyrket automatiskt ska erkänna kvalifikationer för och därmed ge tillträde till och rätt att utöva det yrket om dessa kvalifikationer har erhållits i en eller flera medlemsstater som tillåter innehavaren att utöva samma yrke där och kvalifikationerna uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

2. I detta direktiv fastställs den uppsättning minimikrav för kunskaper, färdigheter och kompetenser som ska inkluderas i den gemensamma utbildningsramen för fysioterapeuter (*den gemensamma utbildningsramen*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på medborgare i en medlemsstat som innehar kvalifikationer vilka har erhållits i en eller flera medlemsstater och uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv, och som vill utöva fysioterapeutyrket i en annan medlemsstat än den där de erhöll sina yrkeskvalifikationer, som egenföretagare eller som anställda.

Artikel 3

Automatiskt erkännande

1. Varje medlemsstat ska automatiskt erkänna bevis på formella kvalifikationer som ger tillträde till yrkesverksamhet som fysioterapeut och som uppfyller villkoren i artiklarna 4 och 5 och har anmälts till kommissionen och övriga medlemsstater på grundval av artikel 49a.6 i direktiv 2005/36/EG.

2. Alla unionsmedborgare som innehar ett sådant bevis på yrkeskvalifikationer som har utfärdats i en medlemsstat ska ha rätt att få tillträde till yrkesverksamhet som fysioterapeut i andra medlemsstater på samma villkor som fysioterapeuter som har förvärvat sina kvalifikationer i dessa medlemsstater.

Artikel 4

Lägsta kvalifikationsnivå för att omfattas av automatiskt erkännande

1. Kvalifikationen som fysioterapeut ska omfatta en utbildning på minst 240 ECTS-poäng och baseras på minst nivå 6 i den europeiska referensramen för kvalifikationer samt genomförande av praktik i medlemsstater där detta är obligatoriskt för utövandet av yrket.

2. Kvalifikationen som fysioterapeut ska styrka fysioterapeutens yrkesmässiga självständighet.

I denna artikel avses med *yrkesmässig självständighet* kompetensen att självständigt bedöma och fastställa behov av fysioterapi, både med och utan remiss från läkare, och att planera, organisera, genomföra och anpassa fysioterapeutiska interventioner på grundval av vetenskaplig kunskap, klinisk expertis och kunskap om yrkets beskaffenhet och etik. Yrkesmässig självständighet ska innebära yrkesmässigt ansvar och samarbete med annan hälso- och sjukvårdspersonal, inbegripet remittering i god tid till läkare för patientens bästa.

Artikel 5

Minsta utbildningsinnehåll för att omfattas av automatiskt erkännande

1. Utbildningen till fysioterapeut ska minst omfatta följande:

a) Ämnen i utbildningen:

i) Biovetenskap och naturvetenskap

- (1) Anatomi
- (2) Naturvetenskap (biofysik, biomekanik)
- (3) Fysiologi
- (4) Tillämpad patologi
- (5) Kinesiologi och rörelsevetenskap
- (6) Patokinesiologi
- (7) Allmän fysioterapi

ii) Samhällsvetenskap, beteendevetenskap och teknik

- (8) Hälsofrämjande åtgärder
- (9) Tillämpad psykologi
- (10) Förebyggande hälso- och sjukvård

iii) Klinisk vetenskap

- (11) Muskuloskeletal vetenskap
- (12) Ortopedi
- (13) Reumatologi
- (14) Barn- och ungdomsmedicin
- (15) Idrottsskador
- (16) Kvinnors hälsa
- (17) Smärtteori/smärtmedicin

- (18) Geriatrik och äldreomsorg
- (19) Traumatologi
- (20) Neurologi
- (21) Ortoser och proteser
- (22) Kardiologi
- (23) Fysioterapi inom klinisk vetenskap
- (24) Pneumologi/pulmonologi
- (25) Internmedicin

iv) Interventionella färdigheter

- (26) Former av fysikaliska agens (värme, ljud, el och ljus)
- (27) Ergonomi
- (28) Manuella tekniker
- (29) Massagetechniker
- (30) Fysioterapeutisk motionsterapi
- (31) Patientutbildning och preventiva åtgärder
- (32) Rehabilitering

v) Interventionella färdigheter kopplade till specifika områden

- (33) Muskuloskeletal fysioterapi
- (34) Idrottsterapi
- (35) Intensivvård
- (36) Kardiorespiratorisk fysioterapi
- (37) Neurologisk fysioterapi
- (38) Återhämtning och intervention före och efter operation
- (39) Onkologi
- (40) Fysioterapi för olika befolkningsgrupper (t.ex. barn, äldre, personer med funktionsnedsättning och gravida kvinnor)

vi) Evidensbaserad praxis

- (41) Forskningsmetoder och forskningstillämpning
- (42) Forskningens teoretiska grundvalar

vii) Etik och yrkesutövning

- (43) Kommunikation
- (44) Etik och lagstiftning

b) Utbildning till fysioterapeut ska omfatta klinisk utbildning som utgör en tydligt identifierbar del av programmet, består av minst 1 000 timmar och genomförs under handledning i lämpliga kliniska miljöer och i direkt kontakt med patienter.

c) Utbildningen till fysioterapeut ska garantera att den berörda yrkesutövaren har förvärvat följande kunskaper, färdigheter och kompetenser:

i) Diagnos och behandlingsplaner

- (1) Förmåga att självständigt utvärdera klienters/patienters muskuloskeletala symtom och hälsotillstånd och avgöra om fysioterapeutisk vård är lämplig eller om en remiss till läkare är nödvändig
- (2) Kompetens när det gäller att utforma diagnoser och prognoser för fysioterapi
- (3) Förmåga att självständigt överväga och ställa differentialdiagnos
- (4) Förmåga att självständigt diagnostisera funktionsstörningar i det muskuloskeletala systemet
- (5) Förmåga att självständigt utforma skräddarsydda klient-/patientcentrerade behandlingsplaner
- (6) Förmåga att självständigt utforma, genomföra och utvärdera fysioterapeutiska övningar
- (7) Förmåga att utforma, genomföra och utvärdera motionsterapiprogram för olika befolkningsgrupper (t.ex. barn, äldre, personer med funktionsnedsättning och gravida kvinnor)

ii) Fysioterapeutisk praxis

- (8) Förmåga att använda olika fysioterapeutiska interventioner på ett säkert och effektivt sätt, inbegripet motionsterapi, manuell terapi och former av fysikaliska agens
- (9) Kunskaper i biovetenskap, naturvetenskap och klinisk vetenskap och förmåga att tillämpa dem inom fysioterapi
- (10) Kunskap om och förståelse av återinläring och funktionell återhämtning, inbegripet metoder, behandlingar och fysioterapeutiska åtgärder med anknytning till dessa områden
- (11) Förmåga att självständigt övervaka och utvärdera resultaten av interventioner inom fysioterapi och göra nödvändiga ändringar
- (12) Förmåga att tillämpa samhällsvetenskap och beteendevetenskap som är relevant för fysioterapi
- (13) Förmåga att beakta socioekonomiska, personliga och kulturella faktorer vid fysioterapeutisk bedömning och undersökning av klienten/patienten
- (14) Förmåga att införliva psykologiska principer i fysioterapeutisk praxis

iii) Etik och professionalism

- (15) Förståelse av yrkesetik, normer för yrkesutövning och rättsliga bestämmelser
- (16) Grundläggande kunskaper om hälso- och sjukvårdssystem, organisationsstrukturer och hälso- och sjukvårdspolitik
- (17) Förmåga att utöva sitt yrke som självständig yrkesutövare och använda sitt eget yrkesmässiga omdöme
- (18) Förmåga att föra klient-/patientjournaler på lämpligt sätt och i enlighet med etiska och rättsliga krav

iv) Kommunikation

(19) Förmåga att kommunicera effektivt med klienter/patienter

(20) Förmåga att kommunicera effektivt med andra vårdgivare

v) Samhällsvetenskap och folkhälsa

(21) Kunskap om förebyggande hälso- och sjukvård och hälsofrämjande arbete

(22) Förmåga att anpassa sig till förändringar inom hälso- och sjukvården och i samhället

(23) Kunskap om folkhälsofrågor och förebyggande åtgärder för att förbättra folkhälsan

(24) Förmåga att samarbeta med klienter/patienter, vårdgivare och medlemmar i hälso- och sjukvårdsteam

vi) Professionellt samarbete och professionell ledning

(25) Förmåga att samarbeta med andra medlemmar i tvärvetenskapliga och multiprofessionella team

(26) Kunskaper om sin egen roll och andras roll och ansvar i ett mångdisciplinärt team

(27) Förmåga att tillämpa teoretiska kunskaper i praktiken och använda kliniskt resonemang.

(28) Förmåga att fatta beslut och agera på grundval av kunskap om evidensbaserad praxis.

Artikel 6

Översyn

Senast fem år efter utgången av införlivandeperioden för detta direktiv ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, göra en ny bedömning av den gemensamma utbildningsram som inrättas genom detta direktiv, särskilt dess innehåll och dess fortsatta lämplighet mot bakgrund av allmänt erkänd vetenskaplig och teknisk utveckling inom yrket.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den *[Publikationsbyrån: för in datumet 18 månader efter rättsaktens offentliggörande]*. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15.9.2026

På kommissionens vägnar

Ordförande

Ursula VON DER LEYEN